

Først skal jeg som en almindelig Oplysning meddele, at disse Kursus altid afholdes paa en Kostskole, hvad jeg anser for en meget væsentlig Omstændighed ved dem. Hvis de afholdtes i en By og var saaledes ordnede, at Deltagerne kun var samværede en 4 à 5 Timer til forskellige Øvelser, men for øvrigt hver passede sig selv, vilde Udbyttet af dem ikke blive nær saa fyldigt, som det nu bliver, hvor det bestemmes kræves overholdt, at Deltagerne i de 14 Dage, i hvilke Kursuset varer, ikke maa benytte andet Sprog end det paagældende fremmede, ogsaa i det selskabelige Samvær. Ved de „Feriekursus“, som afholdes for Udlændinge i Tyskland, England o. s. v., er dette jo ikke Tilfældet; Deltagerne lever spredte og vil naturligvis, hvis der er flere af samme Nationalitet, hvad der jo som Regel er, bruge deres Modersmaal i indbyrdes Omgang. Der er da ogsaa adskillige Deltagere i vore indenlandske Sprogkursus som har udtalt, at de som Sproglærere har haft større Udbytte af et indenlandsk Sprogkursus paa 14 Dage end af et tidligere Sprogkursus i Udlandet paa en 3 Uger. Selvfølgelig vil et Ophold i Udlandet altid være af Betydning for Uddannelsen af en Sproglærer, men det vil ikke give Udbytte i Forhold til de Penge, der anvendes der paa, medmindre vedkommende møder med ret betydelige Forudsætninger og forstaaer at planlægge sit Arbejde paa en formaalstjenlig Maade. Ved de hjemlige Kursus planlægges Arbejdet udelukkende med de danske Læreres Tarv for Øje, der tænkes paa, hvad netop de trænger til, medens der selvfølgelig ved et udenlandsk „Feriekursus“, hvor der møder Folk af mange Nationaliteter, ikke kan tages et saadan Hensyn.

Endvidere skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa følgende Omstændighed. Da jeg i sin Tid fik den Tanke at foreslaa, at Staten skulde lade afholde indenlandske Sprogkursus ved udenlandske Lærerkrafter, var det ud fra den Betragtning, at det med det meget lille Beløb, som bevilges paa Finansloven til Rejseunderstøttelser, vilde være umuligt at skaffe vore Sproglærere en nogenlunde tilfredsstillende Uddannelse, hvis der ikke ad anden Vej kunde bødes paa det manglende. De viste sig da ved en Undersøgelse, at der for et og det samme Beløb kunde skaffe betydelig flere Lærere Adgang til et indenlandsk Kursus end Rejseunderstøttelser til fremmede Kursus. Der gives nu til de indenlandske Sprogkursus aarlig 4,000 Kr. (§ 18 A. IV. B. 5.); blev disse anvendt til Rejseunderstøttelser, vilde der for den samme sum kunne sendes 13—14 Lærere til Udlandet (med Stipendier paa omtrent 300 Kr.); for det samme Beløb skaffes der aarlig 48 à 50 Lærere og Lærere gratis Ophold og Undervisning ved de hjemlige Kursus.

Skønt Finansudvalget ikke direkte har anmodet om foranstaaende Oplysninger vilde jeg dog anse det for meget ønskeligt, om de blev tilstillet det tillige med hoeslagte Programmer for de to Kursus i 1912.

Antallet af Ansøgere. For de tre sidste Aar stiller Forholdet sig saaledes:

	Engelsk Kursus.	Tysk Kursus.
1910	44 Ansøgere	34 Ansøgere
1911	55 —	38 —
1912	56 —	26 —

Naar der er færre Ansøgere om det tyske Kursus, har dette formentlig væsentlig sin Grund i, at „Talemotoden“ ikke anvendes i saa stor Udstrækning ved Undervisningen i dette Sprog.

Ved hvert Kursus kan der skaffes Plads til 24 à 25 Deltagere.

De tildelte Understøttelser. Som allerede bemærket ovenfor ydes der Deltagerne frit Ophold og fri Undervisning. For Opholdet ydes der Skolen, hvor Kursuset holdes, 2 Kr. for hver Deltager pr. Dag (i alt 30 Kr.). Regnes alle Udgifterne med og sættes Deltagerens Antal til 50, bliver Statens Udgift til hver Deltager 80 Kr. ($\frac{4,000 \text{ Kr.}}{50} = 80 \text{ Kr.}$)

Rønning.

Til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.